

TEATERPROV- MUSIKAL

Välj en av följande texter eller en valfri text. Väljer du en egen text ska den vara max 2 minuter lång.

Tå t Lugnt Morsan av Megan Terry

Kvinna Tre: (*tar ett steg mot publiken*) Tala...Tala...Tala... blotta varje bit av sitt begränsade liv. Kanske man kan tvinga sitt liv att växa in i andra liv. Fakta. Lägg ihop alla ohyggliga fakta, ömkligt få som de är, lägg ihop dom och för in dom i mänsklighetens protokoll, det lilla som finns. Fortsätt att skriva. Om jag fortsätter att tala och skriva, och notera alla fakta i mitt liv, kanske det inte kommer att verka så obetydligt då, åtminstone inte för mig själv. När jag blir rädd kan jag ta fram allt jag skrivit upp – alla de långa listorna med fakta om mitt liv och läsa dom högt för mig själv, och kanske jag då inte kommer att känna mig så handikappad, så utanför-åtminstone inte för mig själv ... Många människor börjar säkert skriva i den absurda övertygelsen att de talar till, eller kommer i kontakt med någon. NÅGON! NÅGON! NÅGON

Hippolytos (*Ur boken "Skådespelarnas klassiker" av Klas Abrahamsson och Lars Arrhed*)

Erik: Vad menar hon med att göra så? Ingen jävel ska få mig att tro att det bara blev så. Att låsa in sig på toaletten när man bråkar är ett starkt och tydligt påstående lika mycket värt som vilken utskällning som helst, att låsa in sig på toa betyder: Jag vill inte prata mer, jag tycker illa om dig och kommer att vara tyst tills jag kan ljuga för mig själv att jag inte är sårad och att skjuta sig i huvudet betyder: Jag hatar dig och vill inte leva med dig någonsin mer...Men säg det då. Säg det för helvete din jävel. (*Johannes lägger handen på Eriks axel, han lugnar sig*) Jag kan leva mig in i att livet blir så tungt att man inte orkar, jag tror naturligtvis inte att hon gör detta mot mig, och jag kan föreställa mig att det kan finnas skäl och egentligen borde jag sörja och gråta med det går inte, jag är fylld till bredden av ilska, jag skulle bara vilja slå och slå.

Lady Windermerses Fan av Oscar Wilde

Lady Windermere: Jag tycker du använder dina pengar på ett underligt sätt, det är allt. Men inbilla dig inte att jag bryr mig om pengarna. För mig får du gärna slösa bort allt vi äger. Men vad jag *verkligen* bryr mig om, det är att du som älskat mig, du som lärt mig att älska dig, att du sviker den kärlek som ges för den kärlek som köps. O, det är förskräckligt (*Sätter sig i soffan*) Och det är jag som känner mig förnedrad, för *du* känner väl ingenting! Det känns som jag vore nersmutsad, helt enkelt vanärad. Du kan inte föreställa dig hur vidriga de sista sex månaderna förefaller mig nu - varenda kyss du har gett mig är som besudlad i mitt minne.